

PARASHAT: נֹחַ

NOACH

Joods Messiaanse Gemeente 'Beit Nitzachon'

Voor de Glorie van Hasjem, Tot opbouw van de Joods
Messiaanse Gemeenschap, Voor de verwachting van 'Yeshua'
haMelech haMashiach en de verlossing van heel Jisraeel.

Parashat: נח Noach

"Er is genezing in de Torah deel 1 - (Jaar 5778)"

Parashat Sjevoea - Wekelijkse Schriftlezing

Torah: Beresjiet/Genesis 6:9-11:32
Haftarah: Jeremijahoe/Jiremia 54:1-55:5
B'rit HaChaddasja: Mattay/Mattheüs 24:36-44

"In het begin was het Woord. Het Woord was met God en het Woord was God. Deze was in het begin met God. Alles was er door zijn hand en zonder hem was er zelfs niet één ding dat er is geweest." [Jochanan/Johannes 1:1-3 - Aramees]

1. Inleiding - Memra - Het Woord

De parashat van deze week gaat dieper in op de geschiedenis van Noach. De tijdsperiode van Noach was een afschuwelijke periode die beheerst werd door de zonde. De onheiligheid en onreinheid stapelde zich zo hoog op dat HaSjem maar één oplossing had, 'namelijk' de aarde schoon spoelen. HaSjem had spijt van het schapen van de mens en tevens de gehele schepping.

"En HaSjem zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al de gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren. Toen kreeg HaSjem er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart. En HaSjem zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb. Maar Noach vond genade in de ogen van HaSjem." [Beresjiet/Genesis 6:5-8]

Targoem Onkelos*¹ Beschrijft de woorden van Hasjem als volgt:

"En de Heer zag dat de slechtheid van de mens zich vermenigvuldigde op aarde, en dat ieder soort elke dag slecht (in de gedachten) van het hart was. En de Heer had spijt in zijn Woord dat Hij de mens op de aarde gemaakt had. En Hij zei (in Zijn Woord) dat Hij hun kracht zou breken in overeenstemming met Zijn wil. En de Heer zei de mens die Ik gemaakt heb zal Ik wegspoelen van het aangezicht van de aarde; alle mensen en beesten, van de reptielen tot de vogels van de hemel, wat het spijt Mij in Mijn Woord dat Ik hen gemaakt heb. Maar Noach vond genade in de ogen van de Heer." [Targoem Onkelos - Tov Rose - Pag 9]

Voetnoot

1. Onkelos' gezaghebbende vertaling is bekend onder de naam Targoem Onkelos ("targoem" is Hebreeuws voor vertaling). Zijn leraren Rabbi Eliezer en Rabbi Jehosjoe'a, grote autoriteiten in zijn tijd, prezen het werk van hun talmied (leerling). Ruim een millennium nadien hebben onder meer de joodse geleerden Rasjje en Maimonides de vertaling als noodzakelijk bestempeld om een goed begrip van de Thoratekst te krijgen. De verklarende vertaling weerspiegelt namelijk het begrip van de Thorageleerden in de tijd van Onkelos. Vandaag de dag wordt de Targoem Onkelos standaard afgedrukt naast de Thoratekst in Hebreeuwse edities tezamen met verklaringen van onder meer Rasjje, Ramban en Ibn Ezra in de zogenaamde standaardeditie Mikra'ot Migdalot.

Het **Woord** is een Aramese term die vaak in de Targoem gebruikt wordt. מַרְא - Memra is het Aramese woord voor de term 'het Woord'. De Joodse encyclopedie beschrijft het woord מַרְא –Memra als volgt:

“מַרְא –Memra “Het Woord” in de zin van het creatieve of uitvoerende woord of toespraak van Gods manifesterende kracht in de wereld van materie of gedachten. Een term die specifiek in de Targoem gebruikt wordt als een plaatsvervanger van de Heer, wanneer een menselijk expressie moet worden vermeden.”*2

Wanneer de Targoem de term מַרְא –Memra gebruikt betreft dit een G-ddelijke uitspraak van HaSjem. Zijn uitspraken staan vast en komen altijd tot zijn doel:

*“Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt HaSjem. Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, also zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan ulieder gedachten. Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrengt en uitspruikt, en zaad geeft den zaaier, en brood den eter; Alzo zal **Mijn woord**, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.”* [Jesjahoe/Jesaja 55:8-11]

De Targoem beschrijft dat HaSjem spijt *in zijn Woord* (מַרְא –Memra) had. Zijn scheppende woorden creëerde de schepping – nu had HaSjem spijt van Zijn scheppende woorden. Daarom sprak Hij nieuwe Woorden uit die een drastische verandering met zich meebrachten, namelijk een woord van oordeel. Het woord van Hasjem voert uit wat Hij hem opdraagt. Volgens Targoem Jesjeja (Ar) komt het Woord direct van de Aanwezigheid van HaSjem af, en is daarom de Plaats - vervangende uitvoerende kracht van God.

*“ Zo zal het zijn met het Woord van mijn goedheid, die voortkomt van **Mijn Aanwezigheid**, het is niet mogelijk dat het leeg naar **Mijn Aanwezigheid** zal terugkeren, maar het zal uitvoeren wat Mij behaagt, en het zal slagen in hetgeen waartoe Ik het zend.”* [Targoem Jesjeja/Jesaja 55:11 – Tsiyon Edition – Pag 208]

Het woord van HaSjem is in staat iedere situatie te veranderen. Deze verandering kan als een donderslag bij heldere hemel plaatsvinden. Yeshua spreekt zich uit over het uitvoerende Woord (מַרְא –Memra) van HaSjem, en hij betreft het fenomeen van de Memra op zichzelf door te zeggen “Mijn woorden zullen niet Voorbijgaan”.

“Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan. Maar die dag en dat uur kent geen mens, zelfs niet de engelen van de hemel, maar de Vader alleen. Zoals de dagen van Noach waren, zo zal de komst van de Bar Nasja (Zoon des Mensen) zijn. Want zoals ze voor de grote vloed waren; ze aten en ze dronken, en ze namen echtgenotes, en ze gaven echtgenoten, tot de dag dat Noach de ark binnenging, en ze begrepen het niet, tot de grote vloed kwam en hen allen wegnam. Zo zal de komst van de Bar Nasja (Zoon des Mensen) zijn.”
[Mattay/ Mattheüs 24:35-39 – Aramees]

Bronvermelding
2. [<http://www.jewishencyclopedia.com/articles/10618-memra>]

Yeshua verklaard hier dat Zijn woorden de uitvoerende kracht van God zijn. De woorden van Yeshua zullen nooit voorbij gaan, Hasjem spreekt dezelfde woorden uit over Zijn woorden uit:

“Gras verdroogt, bloemen gaan dood, en de mensen zullen sterven. Maar de woorden van onze God verliezen nooit hun kracht.” [Jesjahoe/Jesaja 40:8]

Yeshua is de ultieme uitvoerder van het Woord van HaSjem. Uitvoeren heeft alles te maken met gehoorzamen. Gods woorden kunnen van de één op andere dag in werking gezet worden. De dagen van Noach zijn voor ons een voorbeeld van een plotselinge uitvoering van het Woord. In die dagen ging een ieder rustig door met zijn eigen leven, met at, dronk, trouwde enz. Het besef dat HaSjem zijn Woord in werking ging zetten was geheel zoek. Toch voerde HaSjem zijn woord uit!

Mashaich Yeshua onderwijst dat de mensen dezelfde instelling zullen hebben voor zijn terugkomst, men eet, drinkt, trouwt enz. Voor hen is de wederkomst als een donderslag bij heldere hemel. Voor de rechtvaardige Noach was het uitvoerende Woord (Memra) een bron van bescherming. Beresjiet 7:16 zegt het volgende:

“En die kwamen, kwamen als mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En HaSjem sloot de deur achter hem toe.” [Beresjiet/Genesis 7:16]

וַיִּסְגֹּר (Wajisgor) is het Hebreeuwse woord dat gebruikt wordt voor “de deur sluiten”. De wortel van het woord וַיִּסְגֹּר (Wajisgor) is סָגַר (sagar). Het woord סָגַר (sagar) betekent “veilig opsluiten, opsluiten van borstkast (afsluiten van het hart), sluiten en overgave. Het afsluiten van de ark was dus een bescherming voor Noach en Zijn gezin. Jonathan ben Oeziël schreef om die reden het volgende ‘in zijn Targoem’ op.

“.....en het (Memra) Woord van de Heer bedekte het gehele opperolak van de deur van de ark.” [Targoem Pseudo Jonathan- Beresjiet/Genesis 7:17 – Tov Rose]

2. HaSjem Herinnerde Noach

Na het oordeel (de vloed) voltrokken te hebben herinnerd HaSjem zich aan de rechtvaardige Noach.

“En God dacht aan Noach en aan al de wilde dieren en al het vee dat bij hem in de ark was; en God liet wind over de aarde gaan, zodat het water bedaarde.” [Beresjiet/Genesis 8:1]

וַיִּזְכֹּר (Wajizkor) is het Hebreeuwse woord dat gebruikt wordt voor “herinnerde”. De wortel van וַיִּזְכֹּר (Wajizkor) is זָכַר (Zakar) wat merken/herinneren betekent. De betekenis van merken heeft de diepere betekenis van: “het merken tot herkenning”. Met andere woorden een onderscheiding die te maken heeft met een daad of karaktereigenschap. Een andere betekenis van זָכַר (Zakar) is “mannelijk zijn”.

Vanuit het Hebreeuwse denken heeft dit te maken met het mannelijke kenmerk van zijn geslacht. Dit onderscheid hem van het vrouwelijke. Interessant is dat hiermee ook het nageslacht wordt aangehaald aangezien het zaad van de man in het Hebreeuwse denken een bewoording van nageslacht is. Wat herinnerde HaSjem toen Hij dacht aan Noach? God herinnerde Noach zelf en zijn nageslacht. De Targoem Pseudo Jonathan benoemd het volgende:

“ En de Heer herinnerde Noach in Zijn Woord, en al de dieren en het vee die met hem megingen in de ark; en de Heer stuurde een wind van genade om over de aarde te gaan, en het water verdween.”[Targoem Pseudo Jonathan Beresjiet/Genesis 8:1]

HaSjem Herinnerde Noach in Zijn (מַרְאָ –Memra) Woord, die de uitvoerder van de wil van HaSjem is. Daarna stuurde hij (volgens De Targoem Pseudo Jonathan) een **wind van genade** over de aarde waardoor het water verdween. רוּחָא (Roecha) is het Aramese woord voor wind, adem en geest. Targoem Pseudo Jonathan gebruikt de term **wind van genade** om in Beresjiet 1:2 de Roeach haKodesj aan te duiden.

Doordat HaSjem door Zijn (מַרְאָ –Memra) Woord aan Noach herinnerd werd liet Hij Zijn Roecha d’Chanan (Geest van Genade) over de aarde het oordeel verwijderen. De prachtige samenwerking tussen HaSjem, het Woord en de Geest wordt hiermee geïllustreerd. De (מַרְאָ –Memra) is de herinnerde kracht van HaSjem omdat Hij pas terugkeert nadat Hij volvoerd heeft wat HaSjem hem bevolen heeft (Jesjahoe 55:11). De Rabbijnen gaan hier verder op door in Zohar commentaar op Parashat Noach.

“ Er staat geschreven: “ En God herinnerde Noach.” Dus Rabbi Sjimon zei: Kom en aanschouw: Zolang het oordeel wordt uitgevoerd, is er geen herinnering. Maar nadat het oordeel is uitgevoerd en de zondaars verwijderd zijn van de aarde, dan wordt het woord “herinneren” genoemd. ” [Zohar – Noach 215 ‘En God herinnerde Noach’]

Wat Rabbi Sjimon hier onderwijst is dat HaSjem niet buiten het uitvoeren van Zijn woorden kan. Pas als dit woord is uitgevoerd kan HaSjem verder gaan met het volvoeren van beloften en Zijn eigenlijke bedoelingen. Tot Jov (Job) wordt om die reden het volgende gezegd:

“Het is goed voor je als God je straft.
Daarom moet je je er niet tegen verzetten.
Want Hij straft je wel eerst, maar daarna troost Hij je weer.
Hij verwondt je eerst en daarna geneest Hij je.
Steeds opnieuw redt Hij je uit de problemen.
Steeds opnieuw zorgt Hij dat je niets gebeurt.
Als er hongersnood is, houdt Hij je in leven.
Als er oorlog is, redt Hij je van de dood.
Het doet je niets als mensen slechte dingen over je zeggen.
Je hoeft nooit bang te zijn als er geweld is.
Je hoeft nooit bang te zijn in tijd van honger en oorlog.
Van de wilde dieren heb je niets te vrezen.
Je zal je veilig voelen in het open veld.
De wilde dieren zullen je niets doen.
Je zal merken dat je in vrede kan wonen.

Alles zal goed gaan in je huis.
Je zal veel kinderen en kleinkinderen krijgen.
Je familie zal zo ontelbaar zijn als het gras op de grond.
Pas op hoge leeftijd zul je sterven,
zoals graan pas geoogst wordt als het helemaal rijp is.”
[Jov/Job 5:17-26]

HaSjem kan ons pas (זָכַר Zakar) herinneren/merken als wij de uitvoering van het Woord van HaSjem (Zijn wil) ondergaan (of zoals Noach meemaken). Yeshua haalt de dagen van Noach aan om ons te onderwijzen/herinneren hoe wij moeten leven in de laatste dagen. Ook wij zullen een merk ontvangen als wij ons ontworstelen van de laatste generatie:

*“En hij zei: "Schaad het land of de zee of de bomen niet totdat we de bedienden van God op hun voorhoofd*3 hebben verzegeld.” [Hitgaloet/Openbaring 7:4]*

Wat is de zegel (merkteken) die wij ontvangen? Hitgaloet is erg verhelderend in.

*“En ze zullen zijn gezicht zien en zijn Naam op hun voorhoofd [hebben].”
[Hitgaloet/Openbaring 22:4]*

De naam van HaSjem op ons voorhoofd is de herinnering voor God! Wij horen bij Hem en Zijn dragers van Zijn Naam. Na de plagen op aarde worden wij allen voor zijn troon verzameld en zullen wij Hem van zijn gezicht zien. Ondanks deze woorden zullen er ook vele zijn die door de woorden van HaSjem geoordeeld zullen zijn, zonder daarna tesjoeva (terugkeer) te maken.

“De rest van de mensheid, die niet werd gedood door deze plagen, keerde niet om van het werk van hun handen en van het aanbidden van demonen en van gouden, zilveren, koperen, houten en stenen afgoden die niet zien, horen of lopen, en ze hadden geen berouw over hun moorden, hun magie en om hun hoererij.” [Hitgaloet/Openbaring 9:20-21]

Voor hen komt de uitvoering van de (מַרְא – Memra) als een onoverkomelijke situatie, net als in de dagen van Noach. Het Woord keert niet terug tot God totdat het uitgevoerd heeft wat het opgedragen kreeg.

3. De berg van Mashiach

Nadat HaSjem zijn dienaar Noach herinnerde slot HaSjem opnieuw een verbond met de mensheid. Noach zend drie keer een vogel uit om bevestigd te krijgen of de aarde opnieuw bewoonbaar is. Opmerkelijk is dat Noach twee verschillende soorten vogels los liet”

Na verloop van veertig dagen opende Noach het venster dat hij in de ark had aangebracht. Hij liet een raaf los, die heen en weer bleef vliegen tot het water op de aarde was opgedroogd. [Beresjiet 8:6-7]

Voetnoot

3. letterlijk ‘tussen de ogen’, zoals men de tefilin tussen de ogen draagt. De letter װ (Sjaddai) staat geschreven op het gebedsdoosje die men op het hoofd draagt. De letter ת (tav) betekent teken, merk en kruis.

De raaf bleef echter vliegen totdat de aarde weer droog was. De vraag is waarom kwam de raaf niet terug?

עָרַב (orev) is het Hebreeuwse woord voor raaf. Het woord עָרַב (orev) komt van het woord אֲרָב (Arav) wat het Hebreeuwse woord voor Arabisch is. אֲרָב (arav) heeft de betekenis: groeien in de schemering of verduisterd. אֲרָב (Arav) is identiek aan het woord אֲרָב (Arav) - *Beresjiet 44:32* - maar heeft een andere betekenis. De letterlijke betekenis is 'vlechten'. De symbolische betekenis van dit woord is, *een belofte maken, een belofte doen, verwisselen en vermengen*.

Edom en אֲרָב (Arav) hebben een connectie met elkaar. Esav (Esau) is de stamvader van Edom waar vervolgens de Arabieren uit voortgekomen zijn (Ber 25:25 & 30). Volgens de Rabbijnen staat Edom voor het Christendom. Deze gedachten maakt de positie van de raaf interessant.

Kiemchie, Ibn-Ezra, de Rambam (met een "m"), de Ramban (met een "n") en Abarbanel zeggen dat Edom het Christendom is. De Ramban schreef in "Poorten van de verlossing" (geschreven circa 1263 CE) "

Wij ... geloven dat we momenteel in de ballingschap van Edom (Rome) zijn en dat we er niet verlost van zullen zijn tot de komst van de Mashiach.

Edom (het Christendom) kan niet terugkeren naar de ark (het verbond) totdat de Mashiach (Yeshua) is teruggekeerd. De Mashiach is het enige antwoord op de verlossing. Nu komen wij bij de tweede vogel namelijk de duif.

הַיּוֹנָה (haJonah) de duif is degene die uitgezonden wordt om de bewoonbaarheid van de aarde te bevestigen. Tot drie keer toe vloog de duif uit, waarna hij uiteindelijk niet meer terug kwam. Yeshua doet een uitspraak over het teken van de duif (Jonah):

"Toen de menigten waren vergaderd, begon hij te spreken: "Deze slechte generatie vraagt een teken. Het zal haar niet gegeven worden, behalve het teken van de profeet Jonah. Zoals Jonah (duif) voor de Ninevé een teken was, zo zal de Bar Masja (Zoon des Mensen) ook voor deze generatie een teken zijn." [Loeka/Lukas 11:29-30]

De duif (Jonah) is een teken van de Mashiach. Volgens Kol haTor (de stem van de Tortelduif) geschreven door de Vilna Gaon*⁴ is de stem van de Tortelduif een teken van de naderende verlossing door Mashiach. In zijn boek worden de tekenen van de geola (verlossing) beschreven in 999 stappen. De Vilna van Goan geloofde dat het getal 999 verbonden was met het concept van de Mashiach ben Joseef.

voetnoot

4. Elijah ben Solomon Zalman,^[1] (Hebrew: Eliyahu ben Shlomo Zalman) known as the Vilna Gaon^[pronunciation?]^[2] (Yiddish: , Lithuanian: Vilniaus Gaonas) or Elijah of Vilna, or by his Hebrew acronym HaGra ("HaGaon Rabbenu Eliyahu") or Elijah Ben Solomon, (Sialiec, April 23, 1720 - Vilnius October 9, 1797), was a Talmudist, halakhist, kabbalist, and the foremost leader of mitnagdic (non-hasidic) Jewry of the past few centuries. He is commonly referred to in Hebrew as ha-Gaon he-Chasid mi-Vilna, "the saintly genius from Vilnius"

De duif wordt één keer uitgezonden en hij komt terug. De duif wordt na 7 dagen wederom uitgezonden en hij keert daarna terug met een olijftak in zijn snavel. Na zeven dagen zend Noach de duif wederom uit, nu keert de duif niet meer terug. De aarde kan weer bewoond worden. In Targoem Pseudo Jonathan*5 staat iets opvallend over de tweede terugkeer van de duif.

“ En de duif kwam bij hem toen het avond werd, en aanschouw een gebroken olijftak, bracht zij mee in haar snavel, die zij van de berg van Mesjicha (Messias) had meegenomen. En Noach begreep dat de wateren van de aarde verwijderd waren.” [Targoem Pseudo Jonathan – Beresjiet/Genesis 8:11]

De berg van de Mashiach was volgens Targoem Pseudo Jonathan de plaats waar de olijftak meegebracht werd. Welke berg bedoelen de rabbijnen? De profeet Jesjahoe verklaard dat de Berg van HaSjem het verzamelpunt van de mensheid zal zijn in de laatste dagen.

“De openbaring over Jehoeda en Jeroesjalaijem, die Jesjahoe, de zoon van Amos, in een visioen ontving. Op het einde der dagen zal het gebeuren, dat de berg van het huis van HaSjem vast zal staan als de eerste der bergen, verheven boven de heuvels; en alle volken stromen naar hem toe, volkeren gaan op weg en zeggen: `Komt, laat ons gaan naar de berg van HaSjem, naar het huis van Ja'akovs God: dan zal Hij ons zijn wegen wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen. Ja, uit Tsion komt Gods onderricht, uit Jeroesjalaijem het woord van HaSjem.' Hij zal recht doen tussen de vele volken, en machtige naties tuchtigen. Dan smeden zij hun zwaarden om tot ploegscharen en hun speerpunten tot sikkels. Geen volk heft het zwaard meer tegen een ander en de oorlog leren ze niet meer. Huis van Ja'akov, komt, laat ons wandelen in het licht van HaSjem.” [Jesjahoe/Jesaja 2:1-5]

De rabbijnen leren dat deze profetie in het Messiaanse tijdperk vervuld zullen worden. De komst van Mashiach zal vrede en de inzameling van alle volkeren in Jeroesjalaijim met zich meebrengen (Zach 14:10-21;1 Op 20:4-6). Mashiach zelf wordt in rabbijnse literatuur de berg genoemd. In Zecharja staat het volgende:

“Wie gij ook zijt, grote berg, als Zerubbabel verschijnt, wordt gij een vlakte. Hij zal de sluitsteen aandragen onder uitbundig geroep: 'Prachtig, prachtig!’” [Zecharja/Zacharia 4:7]

Een parallel commentaar op Zacharia 4:7 maakt duidelijk dat Rabbijnen de berg en de Mashiach als één zagen. Rabbi Astreicher zegt:

“ De woorden “Ik hef mijn ogen op naar de bergen” staan direct in verbinding met Zecharja 4, de berg die geopenbaard gaat worden is de Mashiach ben David. Hij is groter dan de vaders en zal voortkomen uit Zerubbabel..... dit is de Mashiach.” [Rabbi Sjammai Astreicher: Jesjoeroen : Hallachische verzameling, pagina 604]

Voetnoot

5. Targoem Pseudo Jonathan is een westerlijke targoem (vertaling) van de Torah, geschreven in Jisraeel. Targoem Jeroesjalaimi was zijn originele titel, zo stond het bekend in de middeleeuwen. Maar vanwege een drukfout werd de titel veranderd in Targoem Jonathan, en refereerde deze naar Jonathan ben Oeziël. Sommige edities van de Torah noemen deze Targoem nog steeds Targoem Jonathan. Maar meestal wordt er gerefereerd naar Targoem Pseudo Jonathan. Targoem Pseudo Jonathan is een samenstelling van verschillende Targoems met rabbijns commentaar (materiaal) uit verschillende perioden.

Wanneer kan Edom zich verzamelen rondom de berg van het Huis van HaSjem?
Als wij onze ogen opslaan naar de berg, namelijk de Mashiach, zal Edom weer kunnen terugkeren naar het Huis van de ware aanbidding.

Naar rabbijnse interpretatie nam de duif de olijftak mee van de berg van de Mashiach. Deze olijftak was gebroken en was meegenomen van de berg waar later het heiligdom op gebouwd zou worden. קול התור 'Kol haTor' de stem van de Tortelduif (Jonah) bracht de wilde olijftak terug naar de ark. Deze olijftak was het teken van leven en het bewijs dat HaSjem zijn dienstknecht Noach herinnerde. Mashiach Yeshua is onze hoop en de hoofdreden dat HaSjem zijn dienstknecht Noach Herinnerde. Het nageslacht van Noach werdt door HaSjem herinnerd*6. Aan hun (ons) werdt de belofte van de komst van Mashiach gedaan. De tak was (volgens de Targoem) gebroken zoals Mashiach Tzedikénoe gebroken was. Na het schoonspoelen van de aarde geeft HaSjem ons de belofte van de Mashaich. Via het zaad van Noach zal de kop van de slang vermorzeld worden (Beresjiet :15). De zondvloed was een overkomelijk oordeel die uitgevoerd moest worden. De komst van de Mashiach werdt door de generatie van Noach geblokkeerd, in de laatste dagen zal er wederom een oordeel uitgevoerd moeten worden (lees openbaring) zodat de komst van Mashiach verzekert kan worden.

Edom (de wilde olijftak) kon/kan enkel door Mashiach Yeshua ingeënt worden op de edele olijf (Jisraeel). De belofte van de komst van Mashiach is aan de b'nee Jisraeel gedaan. Wij moeten allen worden als de gebroken olijftak (Mashiach) en tevens samen één volk vormen. De belofte is eerst aan Jisraeel gedaan en dan aan Edom, niet andersom! De duif die Noach als laatst uitzond kwam niet meer terug maar trok verder over de aarde, toen pas daalde de raaf neder (Beresjiet 8:6-7), de aarde was echter droog. Rav Sjaoel waarschuwt de gelovige uit de volkeren aangaande hun positie naar Jisraeel. Net als in de dagen van Noach kan ons een oordeel overkomen, weest daarom nederig als de Mashiach (de gebroken olijftak).

*"Maar als de vroege oogst heilig is, dan ook het deeg. En als de wortel heilig is, dan ook de takken. En als sommige takken zijn gesnoeid, zijn jullie als een wilde olijf, en jullie zijn geënt op hun plaats en jullie zijn partner geworden in de wortels en in de vetheid van de olijf. Roem niet tegenover de takken. Want als je roemt; **niet jij draagt de wortel, maar de wortel draagt jou.** Misschien zou je zeggen: "De takken werden gesnoeid zodat ik in hun plaats kon worden geënt!" Goed, dat was zo omdat ze niet geloofden en werden gesnoeid. Maar jij stond door geloof. Wees dus niet hoogmoedig maar vrees. Want als God de natuurlijke takken niet heeft gespaard, **zal hij ook jou niet sparen.**"*
[Romei'im/Romeinen 11:16-21]

"Laat wie oren heeft horen wat de Geest (Kol haTor) tegen de gemeenten zegt. Wie overwint, zal niet door de tweede dood worden geschaad." [Hitgaloet/Openbaring 2:11]

שַׁבָּת לְוֶמֶשׁ
Sjabbat Sjalom
Daniel Prins